

**El vorbea despre templul trupului său –
comentariu evanghelic al Pr. Alberto Maggi OSM**

In 2,13-22

13 Paștele iudeilor era aproape, iar Isus a urcat la Ierusalim. **14** Și a găsit în templu vânzătorii de boi, de oi și de porumbei și pe schimbătorii de bani șezând [acolo]. **15** Făcând un bici din funii, i-a alungat pe toți din templu, la fel ca și oile și boii; a împrăștiat monedele schimbătorilor de bani și a răsturnat mesele, **16** iar celor care vindeau porumbei le-a zis: „Luați acestea de aici! Nu faceți casa Tatălui meu casă de negustorie”. **17** Discipolii lui și-au adus aminte că fusese scris: *Zelul pentru casa ta mă mistuie*. **18** Așadar, l-au întrebat iudeii și i-au zis: „Ce semn ne arăți că ai dreptul să faci acestea?” **19** Isus le-a răspuns: „Dărâmați acest templu și în trei zile îl voi ridica!” **20** Așadar, i-au zis iudeii: „Acest templu a fost construit în patruzeci și șase de ani și tu în trei zile îl vei ridica?” **21** Însă el vorbea despre templul trupului său. **22** Deci, când a înviat din morți, discipolii lui și-au amintit că a spus aceasta și au crezut în Scriptură și în cuvântul pe care îl spusese Isus.

Noua relație propusă de Isus între Dumnezeu și oameni include dispariția instituțiilor a vechii alianțe și, printre acestea, prima pe care Ioan ne-o prezintă în evanghelia sa este templul. În timp ce profeții denunțau un cult ipocrit și doreau purificarea templului, Isus merge dincolo de aceasta, Isus îl abolează.

Este ceea ce citim în capitolul 2 din Ioan, de la versetul 13 la 22. **Paștele iudeilor era aproape**. Evanghelistul este polemic, pentru că Paștele în Vechiul Testament este totdeauna definit ca “Paștele Domnului”, dar pentru Ioan Paștele este a Iudeilor. Cu “iudei” în această evanghelie nu se înțelege atât poporul iudaic, ci autoritățile, mai mari religioși.

Nu mai este o sărbătoare de eliberare a poporului, ci este sărbătoarea dominatorilor acestui popor. **Iar Isus a urcat la Ierusalim. Și a găsit în templu ...** în Templu nu găsește lume care se roagă, dar găsește comerț, găsește afaceri. **Și a găsit în templu vânzătorii de boi, de oi și de porumbei și pe schimbătorii de bani șezând**, adică instalați. adevăratul Dumnezeu al templului este banul.

Așadar, **Făcând un bici din funii, i-a alungat pe toți din templu, la fel ca și oile**. Înainte de toate oile, care este imaginea poporului, care este adevăratul animal sacrificial. **Oile și boii; a împrăștiat monedele schimbătorilor de bani și a răsturnat mesele**; Isus nu acceptă cultul lui Dumnezeu făcut din interes. **Iar celor care vindeau porumbei le-a zis ...** Este straniu că Isus se leagă propriu de vânzătorii de porumbei, și nu de cei de boi. Și spuse: „**Luați acestea de aici! Nu faceți casa Tatălui meu casă de negustorie**”.

De ce Isus se leagă propriu de vânzătorii de porumbei? Pentru că era animalul care-l puteau oferi săracii. Isus nu tolerează că saracii sunt exploatați în numele lui Dumnezeu. Și citându-l pe profetul Zaharia, spune că casa Tatălui Său nu poate să fie un loc de interes sau de afaceri.

Discipoli săi înțeleg greșit gestul lui Isus și se gândesc că Isus este un fel de Elia, profetul care cu zelul său violent trebuia să pregătească drumul lui Mesia; de fapt **discipolii lui și-au adus aminte că fusese scris: *Zelul pentru casa ta mă mistuie. Așadar, l-au întrebat iudeii, adică capi religioși, și i-au zis: „Ce semn, adică cu ce autoritate, ne arăți că ai dreptul să faci acestea?”***

Isus le-a răspuns ... Și pentru a înțelege răspunsul lui Isus este necesar să facem distincție între doi termeni diferiți pe care îi folosește evanghelistul. Un termen grec *ieros*, templu, care înseamnă toată zona sacră, iar altul în răspunsul lui Isus este *naos*, care însemna sactuarium din acest templu, adică locul care indica prezența și locuința lui Dumnezeu în acest templu.

Și este acest al doilea termen care apare în răspunsul lui Isus: **„Dărâmați acest templu și în trei zile îl voi ridica!”** Pentru Isus moartea va fi maxima manifestare a lui Dumnezeu. Dar Iudeii, capi religioși nu înțeleg. **Așadar, i-au zis iudeii: „Acest templu a fost construit în patruzeci și șase de ani și tu în trei zile îl vei ridica?”** Însă el vorbea despre templul trupului său.

Cu Isus se schimbă relația cu Dumnezeu. Prin Isus cu adevărat Dumnezeu manifestă și iradiază îndurarea Sa, iubirea Sa, nu este un sactuar construit de mâinile oamenilor, unde persoanele trebuie să meargă să facă oferte, ci singurul, unicul sanctuar adevărat va fi persoana lui Isus și câți îl vor primi ca model de viață, un sanctuar care nu așteaptă să vină persoanele, ci va merge în întâmpinarea persoanelor. În întâmpinarea cui? A acelor care sunt excluși din templu, a celor marginalizați de religie.

Acest nou sactuar nu cere oferte, ci va fi el care oferă iubirea sa tuturor oamenilor.

Deci, când a înviat din morți, discipolii lui și-au amintit că a spus aceasta și au crezut în Scriptură și în cuvântul pe care îl spusese Isus.